

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant stażysta Katarzyna Turek

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2017 r. w Warszawie na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniego C. C. (1), reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową A. Z.

przeciwko G. C. o alimenty

1. zasądza alimenty od pozwanego G. C. na rzecz jego małoletniego syna C. C. (1) urodzonego (...) w kwocie po 1000 (tysiąc) złotych miesięcznie poczynając od 1 kwietnia 2017 roku płatne do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego A. Z. do dnia 10 każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. pozostawia strony przy poniesionych kosztach zastępstwa procesowego,
4. kosztami postępowania obciąża pozwanego G. C. i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem pokrycia nieuiszczonej opłaty sądowej,
5. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 czerwca 2016 roku (data prezentaty) A. Z. wniosła w imieniu małoletniego syna C. C. (1) o zasądzenie od pozwanego G. C. na rzecz małoletniego syna alimentów w kwocie 1000 zł miesięcznie płatnych na konto matki A. Z. z góry do 10 dnia każdego miesiąca (k. 1-2 pozw). W toku postępowanie powództwo zostało zmodyfikowane poprzez żądanie zasądzenia alimentów w kwocie po 1.600 złotych miesięcznie z uwagi na potrzebę zapewnienia małoletniemu C. prywatnej opieki żłobkowej (pismo z 14.02.2017r. (k.151).

W odpowiedzi na pozew pozwany G. C., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w piśmie z dnia 30 stycznia 2017 roku uznał żądanie strony powodowej do kwoty 350 zł miesięcznie oraz wniósł o zasądzenie od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (k. 120-127 odpowiedź na pozew). Ostatecznie na rozprawie sądowej w dniu 6 lipca 2017 roku pozwany uznał żądanie strony powodowej do kwoty 500 zł miesięcznie. (e-protokół rozprawy z dnia 6 lipca 2017 roku)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni C. C. (1) ur. (...) w W. jest synem G. C. i A. Z.. (k. 3 odpis skrócony aktu urodzenia). Rodzice małoletniego nie mieszkają wspólnie i nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. Małoletni C. C. (1) mieszka obecnie wraz z matką A. Z. u której jest ustalone miejsce jego zamieszkania. C. C. (1) ma 1,5 roku i od kwietnia 2017 roku uczęszcza do prywatnego żłobka, gdzie ma zapewnioną opiekę.

Na koszty utrzymania małoletniego składają się następujące wydatki: opłaty mieszkaniowe w części przypadającej na małoletniego – 200 zł miesięcznie, wyżywienie – 400 zł miesięcznie, środki higieniczne i kosmetyki – 100 zł miesięcznie, akcesoria (butelki, smoczki, naczynia, itp.) – 50 zł miesięcznie, wydatki medyczne (witaminy, lekarstwa) – 30 zł miesięcznie, zabawki edukacyjne – 30 zł miesięcznie, rozrywka – 40 zł miesięcznie, odzież i obuwie – 100 zł miesięcznie, koszty związane ze żłobkiem – 1300 zł miesięcznie, tj. łącznie około 2250 zł miesięcznie. Istnieje możliwość, aby małoletni zaczął uczęszczać do żłobka publicznego, jednakże zgodę na zapisanie dziecka musiałby wyrazić ojciec dziecka. (e-protokół rozprawy z dnia 30 stycznia 2017 roku, k. 205-210 oraz z dnia 6 lipca 2017 roku zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, e-protokół rozprawy z dnia 6 lipca 2017 roku zeznania świadka M. P., k. 67-69, 202-203 wykaz opłat za żłobek, k. 82-119, 198-201 wydruk rozmów i wiadomości sms)

Przedstawicielka ustawowa małoletniego **A. Z.** ma 22 lata. Zatrudniona jest od 5 lutego 2015 roku w (...) Sp. z o. o. na stanowisku sprzedawca – kasjer na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony do dnia 30 kwietnia 2018 roku w wymiarze czasu pracy 1/2 etatu. Jej zarobki wynoszą obecnie 1.800-2.000 zł miesięcznie. Pracuje w systemie rannym. Miała ona możliwość pracy jako doradca klienta z wynagrodzeniem 2800 zł miesięcznie, jednakże wobec tego, że musiałaby wykonywać tę pracę przez 12 godzin dziennie, z uwagi na konieczność opieki nad synem nie przyjęła powyższej propozycji. Zrezygnowała również z możliwości awansu na menedżera. Po ukończeniu liceum planuje podjąć pracę w urzędzie. Decyzją Prezydenta Miasta Stołecznego W. z dnia 3 listopada 2014 roku przyznano jej pomoc na kontynuowanie nauki w wysokości 500 zł miesięcznie od dnia 06.09.2014 r. na czas nauki, nie dłużej niż do ukończenia przez nią nauki w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych, tj. do dnia 31.08.2017 r.. Z tytułu pracy w (...) Sp. z o. o. w 2015 roku i w 2016 roku uzyskała łączny dochód w wysokości po 22.450,69 zł (tj. średnio 1.870,89 zł brutto miesięcznie). W dniu 28 listopada 2016 roku A. Z. zawarła umowę najmu mieszkania komunalnego położonego przy ul. (...) w W. o powierzchni użytkowej 26,88 m² składającego się z jednego pokoju, kuchni i łazienki. Jako wychowanka rodziny zastępczej A. Z. otrzymała kwotę 8500 zł na usamodzielnienie się, za którą urządziła mieszkanie. Powyższe mieszkanie urządzone jest w niezbędne meble, w tym łóżko chłopca, jest czyste i zadbane. Opłaty za to mieszkanie tytułem czynszu, centralnego ogrzewania, związane z doprowadzeniem i odprowadzeniem wody oraz opłaty za odprowadzenie śmieci wynoszą 462,51 zł miesięcznie. Ponadto do kosztów utrzymania mieszkania należą opłaty za energię elektryczną – 170 zł co dwa miesiące, telewizję kablową – 150 zł miesięcznie. Nie otrzymuje ona świadczenia wychowawczego z programu 500+, z uwagi na zbyt wysokie jej dochody. Otrzymuje od ojca dziecka kwotę 500 zł miesięcznie tytułem alimentów w związku z wydanym w niniejszym postępowaniu postanowieniem zabezpieczającym roszczenie, jednakże powyższe alimenty nie są płacone regularnie w tych samych dniach miesiąca. (e-protokół rozprawy z dnia 30 stycznia 2017 roku, k. 205-210 oraz z dnia 6 lipca 2017 roku zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, k. 5, 65 zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, k. 64 kserokopia decyzji, k. 158-161 umowa najmu lokalu mieszkalnego, k. 162-164 wydruki fotografii, k. 191-196 deklaracje podatkowe)

Pozwany **G. C.** ma 27 lat. Posiada wykształcenie gimnazjalne. Jest kawalerem, posiada jedno dziecko. Mieszka wraz z rodzicami i z trójką braci

w należącym do jego rodziców domu jednorodzinnym położonym w B., w którym zajmuje jeden pokój. Od 5-6 lat pracuje bez zawartej w formie pisemnej umowy w zakładzie pogrzebowym jako kierowca i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości około 1800 zł netto miesięcznie. W pracy w zakładzie pogrzebowym posiada zadaniowy czas pracy, który jest uzależniony od terminów pogrzebów i pracuje średnio 3-4 godziny dziennie i nie w każdy dzień. Ponadto wykonuje on inne prace dorywcze. Uczęszcza na kurs prawa jazdy na samochody ciężarowe. Po ukończeniu kursu planuje rozpocząć pracę w rodzinnej firmie. Jego pensja ma wynosić wówczas 2000 zł miesięcznie. Pozwany chciałby zapisać syna do żłobka publicznego, aby zmniejszyć koszty ale dotychczas nie było to możliwe.

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty, które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności pomimo tego, iż część z nich została przedstawiona w formie kserokopii. Zwrócić należy uwagę, iż strony postępowania również nie kwestionowały mocy dowodowej w/w dokumentów. Sąd pominął natomiast paragony, albowiem nie mogą one stanowić dowodu na okoliczność zakupu przez określoną osobę danych przedmiotów, bądź usług, z uwagi na fakt, iż nie widnieją na nich dane osobowe kupującego. Tym samym niemożliwe jest na ich podstawie poczynienie ustaleń, kto wydatkował widniejącą na nich kwotę pieniężną.

Ustalenia faktyczne zostały również poczynione w oparciu o zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. Z. oraz pozwanego G. C., a także w oparciu o zeznania przesłuchanych w sprawie świadków.

Sąd Rejonowy zważył co następuje

Powództwo należało uwzględnić tak jak w wyroku do jest do kwoty po 1.000 złotych miesięcznie poczynając od 01 kwietnia 2017e. , a w pozostałym zakresie oddalić.

Obowiązek alimentacyjny jest podstawowym obowiązkiem rodzica względem jego dziecka. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Wskazać należy, że wykładnia art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego nie może być dokonywana w oderwaniu od art. 96 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, na mocy którego na rodzicach spoczywa obowiązek troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i należytego przygotowania go do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień. Z kolei art. 128 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, iż obowiązek alimentacyjny polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania.

Ustalając zakres świadczeń alimentacyjnych należy kierować się usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego oraz zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego (art. 135 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego).

Przy ocenie zasadności żądań strony powodowej nie można jednak w świetle treści art. 133 i 135 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego pominąć zasady równej stopy życiowej rodziców i dzieci. Zasadę tą wyraził Sąd Najwyższy między innymi w uchwale z dnia 16 grudnia 1987 r. przyjmując, że dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie czy też oddzielnie (III CZP 91/86, OSNC 1988, nr 4, poz. 42).

Jednocześnie zgodnie z utrwalonym w judykaturze stanowiskiem „usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez Sąd wysokości alimentów” (orzeczenie SN z dnia 10.10.1969 r., III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż w ocenie Sądu koszty utrzymania małoletniego powoda wynoszą obecnie około 2250 zł miesięcznie. Na co składają się następujące wydatki: opłaty mieszkaniowe w części przypadającej na małoletniego – 200 zł miesięcznie, wyżywienie – 400 zł miesięcznie, środki higieniczne i kosmetyki – 100 zł miesięcznie, akcesoria (butelki, smoczki, naczynia, itp.) – 50 zł miesięcznie, wydatki medyczne (witaminy, lekarstwa) – 30 zł miesięcznie, zabawki edukacyjne – 30 zł miesięcznie, rozrywka – 40 zł miesięcznie, odzież i obuwie – 100 zł miesięcznie, koszty związane ze żłobkiem – 1300 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu przedstawione przez stronę powodową koszty utrzymania małoletniego powoda (np. w piśmie procesowym z k. 152-153) były nieco zawyżone: tj. w zakresie wydatków związanych z zakupem: środków higienicznych i kosmetyków, zabawek edukacyjnych, obuwia i ubrań oraz w zakresie wydatków medycznych. Sąd do kosztów utrzymania małoletniego powoda nie uwzględnił także kosztów związanych z uroczystościami okolicznościowymi, zakupem sprzętu sportowego, pozostałych akcesoriów, koców i pościeli oraz wyjazdów z dzieckiem, gdyż są to wyłącznie wydatki nie konieczne.

Przechodząc do oceny drugiej przesłanki zakresu obowiązku alimentacyjnego, tj. do zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego wskazać należy, iż górną granicą świadczeń alimentacyjnych stanowią możliwości dochodowe i majątkowe strony zobowiązanej do alimentacji, nawet jeśli w tych granicach nie zostaną zaspokojone

wszelkie usprawiedliwione potrzeby osoby do alimentacji uprawnionej. Przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz także te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego oraz inne postępowania w sprawach o alimenty prowadzone przed tut. Sądem, w ocenie Sądu możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego, w związku z jego młodym wiekiem, sprawnością fizyczną, zdobytym doświadczeniem zawodowym w zawodzie kierowcy, który pozwany wykonuje od 5-6 lat, są większe niż deklarowana przez pozwanego kwota 1800 zł miesięcznie.

Podkreślić tu należy, iż pozwany nie pracuje obecnie na cały etat, lecz jedynie 3 -4 godziny dziennie. Gdyby pracował więcej zarabiałby także więcej. Pozwany stara się o pracę kierowcy, gdzie zawodowi kierowcy osiągają zarobki 4.000 zł miesięcznie. Ojciec pozwanego, u którego pozwany po zdaniu egzaminu prawa jazdy na samochody ciężarowe zamierza pracować, uzyskuje dochody w wysokości ok 8000 zł miesięcznie.

Mając na uwadze powyższe Sąd ustalił iż pozwany może i powinien płacić na syna po 1.000 złotych miesięcznie od czasu kiedy małoletni został objęty opieką żłobkową to jest od początku kwietnia 2017r. Za okres wcześniejszy zdaniem Sądu potrzeby małoletniego zostały zaspokojone.

W pozostałym zakresie więc powództwo oddalono.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 i 100 Kodeksu postępowania cywilnego uznając, iż wobec ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych strony dochodzącej alimentów, kosztami postępowania należało obciążyć pozwanego G. C. i należało pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej.

Z uwagi na wynik postępowania strony zostały pozostawione przy poniesionych przez nich kosztach zastępstwa procesowego.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego wyrokowi w pkt 1 nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.